

OPENBAAR MINISTERIE

Arrondissementsparket Amsterdam

Postbus 115, 1000 AC Amsterdam

IJdok 163

1013 MM Amsterdam

T +31 88 699 12 00

www.om.nl

Datum	11 maart 2020	Bij beantwoording de datum en
Onderdeel	CNO/LECD	ons kenmerk vermelden.
Ons kenmerk	-	
Contactpersoon		
Doorkiesnummer(s)		
E-mail	amsterdam@om.nl	
Uw kenmerk	-	
Onderwerp	Beoordeling strafbaarheid <i>Nashvilleverklaring</i>	

Geachte heer/mevrouw,

Begin januari 2019 publiceerde het Reformatorisch Dagblad onder de titel '*Gezamenlijke verklaring over Bijbelse seksualiteit*'¹ de Nederlandse vertaling van het *Nashville Statement*² met een naschrift (hierna: de *Nashvilleverklaring*). De *Nashvilleverklaring* is ook gepubliceerd op de website www.nashvilleverklaring.nl.

Door u is aangifte gedaan tegen de *Nashvilleverklaring* en/of tegen uitlatingen en personen die hier bij betrokken waren. Met deze brief stellen wij u op de hoogte van de beslissing van het Openbaar Ministerie (OM) naar aanleiding van deze aangifte. Doordat de juridische beoordeling complex was en de zaak van verschillende kanten moest worden belicht en besproken, heeft het enige tijd geduurd voordat een zorgvuldige juridische beslissing kon worden genomen.

¹ <https://www.rd.nl/kerk-religie/gezamenlijke-verklaring-over-bijbelse-seksualiteit-1.1538630>.

² Het oorspronkelijke *Nashville Statement* werd in augustus 2017 openbaar gemaakt door de *Council on Biblical Manhood and Womanhood*.

SAMENVATTING JURIDISCHE BEOORDELING

Uit de ophef en ongerustheid die na het uitbrengen van de *Nashvilleverklaring* is ontstaan, is gebleken dat de inhoud van de *Nashvilleverklaring* veel mensen zeer heeft geraakt. Het OM heeft zich, ook door de aangiften die wij hebben ontvangen, gerealiseerd dat de *Nashvilleverklaring* en passages en woorden daaruit mensen kunnen raken in de kern van hun zijn. De mate waarin uitingen ophef en onrust veroorzaken dan wel onwenselijk of kwetsend zijn, is echter niet beslissend voor de vraag of ook sprake is van strafbaar handelen.

Voor het beoordelen van de strafbaarheid dient het OM een juridische toets toe te passen, waarbij de discriminatieartikelen 137c, 137d, 137e en 429quater uit het Wetboek van Strafrecht (Sr) leidend zijn. Het OM heeft zorgvuldig getoetst aan dit juridisch kader en komt tot de conclusie dat er geen sprake is van strafbaarheid met betrekking tot de uitlatingen die worden gedaan in de *Nashvilleverklaring*.

Bij deze juridische toets is het van doorslaggevend belang geweest dat de uitlatingen in de *Nashvilleverklaring* kenbaar in direct verband stonden met de geloofsopvatting, en voor degenen die betrokken waren bij de *Nashvilleverklaring* van betekenis waren in het maatschappelijk debat. De vrijheid van godsdienst en de vrijheid van meningsuiting zijn vastgelegd in de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. In een democratische rechtsstaat is het van wezenlijk belang dat er veel ruimte is om uitlatingen te doen, ook als deze kwetsen, shockeren of verontrusten.

Dit wil niet zeggen dat uitlatingen die in de context van de geloofsovertuiging of het maatschappelijk debat zijn gedaan, nooit strafbaar kunnen zijn. Maar omdat de grievendheid van de uitlatingen niet in wanverhouding staat tot de functionaliteit van de *Nashvilleverklaring* in het kader van het maatschappelijk debat en de geloofsovertuiging, zijn deze niet strafbaar.

Hieronder zetten wij verder uiteen op grond van welke strafrechtartikelen de toets heeft plaatsgevonden, en hoe het OM - per wetsartikel - tot het oordeel is gekomen dat er geen sprake is van strafbaarheid. Tot slot volgt nogmaals de conclusie die voortvloeit uit de beoordeling.

HET TOETSINGSKADER

De strafbaarheid is getoetst aan de volgende artikelen uit het Wetboek van Strafrecht (Sr):

- **artikel 137c Sr**, groepsbelediging wegens homoseksuele gerichtheid;³
- **artikel 137d Sr**, aanzetten tot discriminatie, haat of geweld wegens homoseksuele gerichtheid en/of geslacht;⁴
- **artikel 137e Sr**, verspreiding van uitlatingen in de zin van artikel 137c en 137d Sr;
- **artikel 429quater Sr**, het in ambt, beroep of bedrijf discrimineren van personen wegens hun homoseksuele gerichtheid en/of hun geslacht.

Voor een beoordeling op grond van enig ander strafrechtartikel zijn geen, dan wel onvoldoende aanknopingspunten.

Om te bepalen of er sprake is van strafbaarheid op grond van bovenstaande artikelen, heeft het OM de gehele *Nashvilleverklaring*, bestaande uit de titel en het citaat uit een psalm, het voorwoord, de veertien artikelen, de verwijzingen naar Schriftgedeelten⁵ en het naschrift bestudeerd. Alle uitlatingen zijn naar de bewoordingen, maar ook in samenhang bekeken. Het OM heeft ook de nadere duiding die door betrokkenen in deze discussie is gegeven, in ogenschouw genomen. Tevens hebben we meegenomen wat door de aangevers in de aangiften naar voren is gebracht.

Twee onderdelen van de *Nashvilleverklaring* springen in het oog; deze onderdelen vragen in verband met de juridische toetsing om een uitgebreidere beschouwing en zullen daarom in deze brief uitgelicht worden.

Artikel 8, tweede gedeelte, van de *Nashvilleverklaring* luidt:

"WIJ ONTKENNEN dat seksuele aantrekkingskracht voor hetzelfde geslacht onderdeel is van de goedheid van Gods oorspronkelijke schepping, of dat het iemand buiten de hoop van het Evangelie zou plaatsen."

³ De wetgever heeft bewust de term 'gerichtheid' en niet 'geardheid' in de wet opgenomen, om aan te geven dat niet alleen de homoseksuele geardheid, maar ook het handelen naar die geardheid valt onder de bescherming van de strafwet.

⁴ Transseksualiteit valt onder de grond 'geslacht'. Deze grond wordt genoemd in artikel 137d en 429quater Sr, maar niet in artikel 137c Sr. Groepsbelediging van transpersonen kan daarom niet strafbaar zijn op grond van artikel 137c Sr. Zie Hof Leeuwarden 13 januari 1995, ECLI:NL:GHLEE:1995:AC2855, NJ 1995, 243.

⁵ Er zijn Kamervragen gesteld over de verwijzingen naar Schriftgedeelten die geweld met betrekking tot homoseksuelen en transseksuelen tot uitdrukking brengen. Deze verzen zijn niet uitgeschreven in de *Nashvilleverklaring*, maar worden ter referentie genoemd. In de tekst van de *Nashvilleverklaring* wordt in het geheel geen boodschap tot geweld tot uitdrukking gebracht. Naar het oordeel van het OM hebben deze verwijzingen dan ook geen invloed op de juridische duiding van de *Nashvilleverklaring* of gedeelten daaruit.

Artikel 10 van de *Nashvilleverklaring* luidt:

"WIJ BEVESTIGEN dat het zondig is om homoseksuele onreinheid of transgenderisme goed te keuren. Wie deze wel goedkeurt wijkt fundamenteel af van de standvastigheid die van christenen verwacht mag worden en van het getuigenis waartoe zij geroepen zijn. WIJ ONTKENNEN dat de goedkeuring van homoseksuele onreinheid of transgenderisme een moreel neutrale zaak is, waarover getrouwe christenen onderling van mening mogen verschillen."

ARTIKEL 137C SR

In artikel 137c Sr is onder meer het zich beledigend uitlaten over een groep mensen wegens hun homoseksuele gerichtheid strafbaar gesteld. Volgens bestendige jurisprudentie van de Hoge Raad dient toetsing aan dit artikel plaats te vinden aan de hand van een driestappenkader:

*"Bij de beoordeling van een uitlating in verband met de strafbaarheid daarvan wegens groepsbelediging en/of aanzetten tot discriminatie in de zin van voormelde wettelijke bepalingen, dient acht te worden geslagen op de bewoordingen van die uitlating alsmede op de context waarin zij is gedaan. Daarbij dient onder ogen te worden gezien of de gewraakte uitlating een bijdrage kan leveren aan het publiek debat of een uiting is van artistieke expressie. Tevens dient onder ogen te worden gezien of de uitlating in dat verband niet onnodig grievend is."*⁶

EERSTE STAP: BELEDIGEND OVER EEN GROEP MENSEN

Allereerst dient te worden beoordeeld of een uitlating op zichzelf, dat wil zeggen naar de bewoordingen en in samenhang met de rest van de tekst bezien, beledigend is over een groep mensen wegens hun homoseksuele gerichtheid. Een uitlating is beledigend indien er negatieve conclusies worden getrokken over een groep waarmee deze in een kwaad daglicht wordt gesteld en de waardigheid van de groep wordt miskend.

Het OM acht het tweede gedeelte van artikel 8 en artikel 10 van de *Nashvilleverklaring* naar de bewoordingen en in samenhang met de rest van de tekst bezien beledigend over een groep mensen wegens hun homoseksuele gerichtheid.⁷ In het tweede gedeelte van artikel 8 van de *Nashvilleverklaring* wordt immers over homoseksuelen gezegd dat zij geen deel uitmaken van de goedheid van Gods oorspronkelijke schepping. Uit artikel 10 van de

⁶ HR 16 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3583, r.o. 4.4.3. Zie bijvoorbeeld ook HR 14 januari 2003, ECLI:NL:HR:2003:AE7632, NJ 2003, 261 m.nt. P.A.M. Mevis.

⁷ Hoewel in artikel 10 van de *Nashvilleverklaring* tevens 'transgenderisme' wordt genoemd, valt dit niet binnen het bereik van artikel 137c Sr. Zie voetnoot 4.

Nashvilleverklaring moet worden begrepen dat homoseksuele gerichtheid geen goedkeuring, maar afkeuring verdient en dat dit geen moreel neutrale zaak is.

TWEDE STAP: CONTEXTTOETS

Dat gedeeltes van de *Nashvilleverklaring* beledigend zijn over een groep mensen, betekent overigens niet dat de uitlatingen per definitie strafbaar zijn. Omdat de *Nashvilleverklaring* in direct verband staat met de geloofsovertuiging, en van betekenis is in het kader van een bijdrage aan het maatschappelijk debat, vervalt in lijn met bestendige rechtspraak,⁸ in beginsel de strafbaarheid van de uitlatingen.

De publicatie van de *Nashvilleverklaring* kan worden geplaatst in een discussie die al geruime tijd binnen de kerk wordt gevoerd over homoseksualiteit en de rol van man en vrouw, en waarover ook in diverse media die voor een ieder toegankelijk zijn is gepubliceerd. Deze discussie is onder meer geïnitieerd door een groep predikanten en kerkelijk werkers van de Protestantse Kerk Nederland, die met een *Open brief aan de Nederlandse samenleving* zich heeft willen uitspreken voor "een inclusieve kerk, die geen onderscheid maakt tussen verschillende relatievormen."⁹

Met de vertaling, de ondertekeningen en de publicatie van de *Nashvilleverklaring* is deze discussie, die aanvankelijk in kleine kring is gevoerd, bij zowel een grotere groep binnen de geloofsgemeenschap als daarbuiten onder de aandacht gebracht. In het voorwoord van de *Nashvilleverklaring* is te lezen dat de veranderende ("seculiere") tijdsgeest als een grote uitdaging voor de christelijke kerk wordt gezien; één waardoor zij de noodzaak voelt om de plaats die zij in de samenleving inneemt nader te duiden. De Bijbelse principes over dit onderwerp zijn hierbij leidend in de *Nashvilleverklaring*, die daarmee gelezen kan worden als een directe uiting van de geloofsbelijdenis.

⁸ Zie o.a. HR 5 november 2019, ECLI:NL:HR:2019:1702, r.o. 4.2 en HR 16 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3583, r.o. 4.4.3: "Bij de beoordeling van een uitlating in verband met de strafbaarheid daarvan wegens groepsbelediging (...), dient acht te worden geslagen op de bewoordingen van die uitlating alsmede op de context waarin zij is gedaan. Daarbij dient onder ogen te worden gezien of de gewraakte uitlating een bijdrage kan leveren aan het publiek debat (...)." De volgende uitspraken zien specifiek op uitlatingen die zijn gedaan in het kader van een geloofsovertuiging: HR 9 januari 2001, ECLI:NL:HR:2001:AA9368; HR 9 januari 2001, ECLI:NL:HR:2001:AA9367; Hof Den Haag 18 november 2002, ECLI:NL:GHSGR:2002:AF0667; HR 14 januari 2003, ECLI:NL:HR:2003:AE7632. Hoewel deze uitspraken betrekking hebben op art. 137c Sr, zien we dit criterium ook toegepast worden in de rechtspraak over aanzetten tot discriminatie. Zie bijvoorbeeld de recente uitspraak Rb. Amsterdam 4 januari 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:13 en Hof Amsterdam 23 oktober 2009, K09/0042 (beschikking op beklag).

⁹ Dagblad Trouw, 30 november 2018: <https://www.trouw.nl/religie-filosofie/predikanten-schrijven-open-brief-voor-ons-zijn-alle-relaties-gelijk~bdf330ce/> en <https://opgoedgerucht.nl/archief.html>; Reformatorisch Dagblad 6 december 2018: <https://www.rd.nl/kerk-religie/verklaring-homoseksualiteit-vraagt-om-hernieuwd-belijden-1.1532487>; Reformatorisch Dagblad 2 januari 2019: <https://www.rd.nl/opinie/eenheid-%C3%A9n-duidelijkheid-nodig-rond-scheppingsorde-1.1538009>; NOS.nl, 7 januari 2019: <https://nos.nl/artikel/2266511-nashville-verklaring-toont-verdeeldheid-binnen-kerk-over-homoseksualiteit.html>.

De context van het maatschappelijk debat en de context van de geloofsovertuiging maken dat de strafbaarheid van de delen van de *Nashvilleverklaring* die beledigend zijn over een groep in beginsel wordt weggenomen. De vrijheid van godsdienst is een sterk grondrecht, en wordt beschermd door artikel 6 Grondwet en artikel 9 lid 1 en 10 lid 1 EVRM.¹⁰ De vrijheid van meningsuiting is neergelegd in artikel 7 Grondwet en artikel 10 lid 1 EVRM en is een van de meest essentiële grondrechten in een democratische rechtsstaat. Naar vaste jurisprudentie van het EHRM genieten ook uitlatingen die kwetsen, shockeren of verontrusten de bescherming van artikel 10 EVRM.¹¹

DERDE STAP: ONNODIG GRIEVEND

De derde stap kan gezien worden als een correctie op de tweede stap. Als de uitlating onnodig grievend is, dan kan deze ondanks de context toch strafbaar beledigend zijn. Voor de vraag of een uitlating onnodig grievend is, is het bepalend of de grievendheid in wanverhouding staat tot de functionaliteit van de boodschap en dus duidelijk disproportioneel is.

Wij onderkennen dat de *Nashvilleverklaring* en de daarin gebruikte bewoordingen als grievend kunnen overkomen en dat het gedachtengoed dat met de verklaring tot uitdrukking wordt gebracht in het verleden negatieve gevolgen heeft gehad voor homoseksuelen en transseksuelen, en dat in het heden en de toekomst nog steeds kan hebben. De formulering van de tekst gaat echter niet verder dan noodzakelijk is om het standpunt van betrokkenen over te brengen; de woorden en termen die daarbij zijn gebruikt, zijn in lijn met het taalgebruik van de Bijbel. Woorden als "onrein", "misvorming" en "onteren" kunnen vandaag de dag kil en ongemakkelijk overkomen, maar zijn in het kader van de traditionele geloofsbelijdenis niet ongebruikelijk. Daarbij wordt in het naschrift, dat is toegevoegd aan de Nederlandse vertaling, enige nuancering aangebracht, aangezien daarin wordt aangegeven dat "*zij die bij zichzelf een homoseksuele gerichtheid herkennen of worstelen met hun geslachtelijkheid, mogen weten in de christelijke gemeente een volwaardige plaats te hebben.*"

Dit maakt dat de grievendheid van de uitlatingen niet in wanverhouding staat tot de functionaliteit van de *Nashvilleverklaring* in het kader van het maatschappelijk

¹⁰ Procureur-Generaal Machielse benadrukte dit ook in de conclusie bij een van de genoemde arresten van de Hoge Raad over de context van de geloofsovertuiging en schreef: "*Ook meer orthodoxe gelovigen, of dit nu de Joodse traditie, de christelijke facties, de Islam of gelovigen van anderen huize betreft, hebben op grond van art. 6 GW een sterk recht om hun geloof - op enigerlei wijze - uit te dragen en te verkondigen.*"

¹¹ EHRM 7 december 1976, NJ 1978, 236, r.o. 49, Handyside en EHRM 23 april 1992, NJ 1994/102, r.o. 42: "*The Court recalls that the freedom of expression, (...) is applicable not only to 'information' or 'ideas' that are favourably received or regarded as inoffensive or as a matter of indifference but also to those that offend, shock or disturb. Such are the demands of that pluralism, tolerance and broadmindedness without which there is no 'democratic society'.*"

debat en de geloofsovertuiging. De uitlatingen kunnen naar het oordeel van het OM dan ook niet als onnodig grievend worden aangemerkt.

Ook het ondertekenen van de *Nashvilleverklaring* of het uiten van steun daaraan door politici kan niet als onnodig grievend worden gezien. Uit de rechtspraak blijkt dat het van belang is dat politici in het publiek debat de mogelijkheid hebben om zaken van algemeen belang aan de orde te stellen, maar tegelijkertijd de verantwoordelijkheid dragen om te voorkomen dat zij uitlatingen verspreiden die strijdig zijn met de wet en met de grondbeginselen van de democratische rechtsstaat. Daarbij gaat het niet uitsluitend om uitlatingen die aanzetten tot haat, geweld of discriminatie, maar ook om uitlatingen die aanzetten tot onverdraagzaamheid.¹² Aangezien het OM heeft beoordeeld dat de *Nashvilleverklaring* niet onnodig grievend is en ook niet strafbaar in juridische zin, achten wij het ondertekenen dan wel ondersteunen hiervan door politici evenmin onnodig grievend. Hierbij is ook meegewogen het belang van politici om deel te nemen aan het publiek debat en dat deze politieke boodschap tevens is ingegeven door de geloofsachtergrond van deze politici.

Toepassing van het driestappenkader leidt daarom tot de conclusie dat er geen sprake is van strafbaarheid op grond van artikel 137c Sr.

ARTIKEL 137D SR, AANZETTEN TOT DISCRIMINATIE

Voor de beoordeling van aanzetten tot discriminatie in de zin van artikel 137d Sr geldt een soortgelijk driestappenkader als bij artikel 137c Sr.¹³

EERSTE STAP: AANZETTEN TOT DISCRIMINATIE

Aanzetten tot discriminatie in de zin van artikel 137d Sr is het doen van een uitlating die erop gericht is om bij anderen het idee te wekken of te versterken om mensen discriminatoir te behandelen.

Van artikel 10 van de *Nashvilleverklaring* kan worden gezegd dat hiermee derden worden aangezet om een bepaald standpunt in te nemen ten aanzien van 'homoseksuele onreinheid of transgenderisme', namelijk het standpunt om dit af te keuren.

Hoewel dit in de praktijk kan leiden tot uitsluiting, is de term *afkeuren* te algemeen om te kunnen spreken van een concreet idee voor handelen, ook niet indirect. Er wordt in de verklaring namelijk geen enkele nadere duiding gegeven van waar dit afkeuren uit zou moeten bestaan. Om die reden zet de

¹² HR 16 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3583, r.o. 4.4.4; HR 10 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:539, r.o. 4.3; HR 10 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:541, r.o. 2.4.

¹³ HR 16 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3583, r.o. 4.4.3.

Nashvilleverklaring niet aan tot het slechter behandelen van homoseksuelen en transseksuelen dan anderen in de zin van artikel 137d Sr.

SUBSIDIAIR TWEEDE EN DERDE STAP: CONTEXTTOETS & ONNODIG GRIEVEND

Zelfs voor zover men zou kunnen vinden dat er wel sprake is van aanzetten tot discriminatie, geldt evenals bij artikel 137c Sr dat de context van de geloofsovertuiging en het maatschappelijk debat de strafbaarheid ontnemt aan de uitlatingen, mits de uitlatingen niet in wanverhouding staan tot de functionaliteit van de boodschap. Wat hierover in het voorgaande is overwogen, is hier van overeenkomstige toepassing. Daarbij komt nog dat, nu wordt aangezet tot een opvatting om af te keuren en niet een concreet handelen wordt genoemd, de grievedheid als minder sterk moet worden beschouwd.

Het OM komt aldus tot de conclusie dat er ook geen sprake is van aanzetten tot discriminatie als bedoeld in artikel 137d Sr.

ARTIKEL 137D, AANZETTEN TOT GEWELD

Naar het oordeel van het OM staan er in de *Nashvilleverklaring* geen uitlatingen die naar hun bewoordingen of in onderlinge samenhang bezien aanzetten tot geweld.¹⁴ Om die reden is geen sprake van strafbaarheid op grond van aanzetten tot geweld in de zin van artikel 137d Sr.

ARTIKEL 137D SR, AANZETTEN TOT HAAT

Voor aanzetten tot haat (eveneens artikel 137d Sr) geldt dat het gaat om uitlatingen waarin wordt aangezet tot een vergaand gevoel van vijandigheid of diepe afkeer tegen anderen en die voldoende krachtig zijn om deze extreme negatieve emotie, te weten de haat, op te wekken. Daarvan is sprake als er vanuit een *éénzijdig perspectief* het beeld wordt geschilderd dat twee groepen tegenover elkaar komen te staan, waarbij de ene groep ernstig de dupe wordt van één of meer schadelijke eigenschappen van de andere groep en dit kan leiden tot ernstige en vaak gewelddadige conflicten. In principe ontbreken bij een *éénzijdig perspectief* dan ook nuancerende elementen en verzachtende woorden.

Van een dergelijk *éénzijdig perspectief* is in dit geval in juridische zin geen sprake, omdat onder andere het naschrift van de verklaring de nuancering bevat dat "*Zij die bij zichzelf een homoseksuele gerichtheid herkennen of worstelen met hun geslachtelijkheid, mogen weten in de christelijke gemeente een volwaardige plaats te hebben.*" De beoordeling van het OM is dat er geen sprake is van aanzetten tot haat in de zin van artikel 137d Sr.

¹⁴ Er zijn Kamervragen gesteld over de verwijzingen naar Schriftgedeelten die geweld met betrekking tot homoseksuelen en transseksuelen tot uitdrukking brengen. Zie voetnoot 5.

ARTIKEL 137E SR

Dit artikel is van toepassing indien strafbare uitlatingen in de zin van artikel 137c of 137d Sr worden verspreid. Nu er geoordeeld is dat er geen sprake is van strafbare uitlatingen als bedoeld in artikel 137c of 137d Sr, is beoordeling van artikel 137e Sr niet aan de orde.

ARTIKEL 429QUATER SR

Voor strafbaarheid op grond van artikel 429quater Sr moet het discrimineren 'in ambt, beroep of bedrijf' gedaan zijn. De wetgever heeft bepaald dat het geestelijk ambt of instellingen op godsdienstige of levensbeschouwelijke grondslag die niet in de zakelijke sfeer handelen, daar niet onder vallen.¹⁵ Om die reden is er geen strafbaarheid op grond van artikel 429quater Sr.

CONCLUSIE

De conclusie van het OM is dat er ten aanzien van de *Nashvilleverklaring* geen sprake is van strafbaarheid op grond van enig wetsartikel; het OM zal daarom niet overgaan tot vervolging.

Dit neemt niet weg dat wij ons realiseren dat de uitlatingen u hebben geraakt, maar de juridische beoordeling is de enige beoordeling die het OM in het licht van diens taak toekomt.

AFSLUITING

Als u het met deze beslissing niet eens bent, dan is er de mogelijkheid om daarover schriftelijk een klacht in te dienen bij het Gerechtshof Amsterdam. Het gerechtshof zal dan beoordelen of het OM in redelijkheid tot de beslissing heeft kunnen komen. U kunt uw brief sturen aan: Gerechtshof Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam onder vermelding van 'klaagschrift artikel 12 Wetboek van Strafvordering'.

In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

De officieren van justitie,

Mr. P.C. Velleman en mw. mr. A.J.M. Vreekamp

¹⁵ *Kamerstukken I* 1990/91, 20 239, nr. 76a, p. 7 en *Kamerstukken II* 1988/89, 20 239, nr. 5, p. 20. De *Nashvilleverklaring* ziet ook niet op activiteiten met als hoofd- of nevendoeel het verwerven van inkomen of het maken van winst (*Kamerstukken II* 1980/81, 16 115, nr. 7, p. 1).